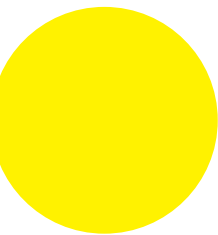

ایران

امام حسین (ع):

از نشانه‌های خوش‌نامی و نیک‌بختی، همنشینی با خردمندان است.

سخن‌روز

گزیده تحف العقول، ح ۱۰۳

نگاره

عید غدیر اتصال جریان رسالت با امامت و ولایت است

طرح: نستیم

فضای مجازی

جای خالی شهید آل‌هاشم در عید غدیر

در روز عید غدیر و در آستانه جهلم شهدای بالگرد رئیس جمهور، برخی کاربران فضای مجازی پادی از آیت‌الله آل‌هاشم، امام جمعه محبوب شهر تبریز و نماینده ولی فقیه در استان آذربایجان شرقی کردند و یکی از کاربران با اشاره به جای خالی ایشان و انتشار عکسی از اسکناس‌های ۱۰۰ریالی در این روز مبارک نوشت: «سال‌های سال است که روز عید غدیرخم، آیت‌الله سید محمدتقی آل‌هاشم در خانه قدیمی واقع در کوچه وحدت محله سرباز شهید، پای کوه عینالی را باز می‌کند و مردم به شادی و تبریک وارد آن می‌شوند و موقع خروج از این اسکناس‌ها با مهر سبز رنگ تبریک عید غدیر هدیه می‌گیرند. عدد عیدی‌بگیرها از هزار فراتر است... برای نخستین بار مجلس عید غدیر خانه آل‌هاشم‌ها برگزار نمی‌شود.» کاربر دیگری نیز با متنی تأثرانگیز از جای خالی او نوشت.

موسیقی در خانواده چکنواریان

حسین کرمان پور، فعال مجازی در صفحه خود با انتشار ویدیویی از لوریس چکنواریان، آهنگساز و رهبر ارکستر نوشت: «من لوریس چکنواریان را از مصمیم قلب دوست دارم. بی‌ربا، بی‌شلیه پيله، هنردوست و بسیار ظریف. هر بار در مسیر پیاده‌روی روزانه می‌آید بيمارستان و با هم جای می‌خوریم. جایش را به رسم اروپایی‌ها آرام و با طمأنینه می‌خورد، بدون قند! جوری که من هنگام نوشیدن او دوبار لیوانم را پر می‌کنم. می‌گذارم تا بیشتر او سخن بگوید که پر است از انرژی و ناگفته‌ها! می‌گوید اگر می‌خواهی خالق باشی باید تنها باشی! تک تک! یکی از سمفونی‌هایش را چندین سال در تنهایی نوشته است. در لابه‌لای کلامش متوجه می‌شوم که هر دو پدر بزرگ و مادر بزرگش پزشک بوده‌اند. ۹۰ سال پیش در بروچرد و رشت و تهران طبابت کرده‌اند. از او خواهش می‌کنم از آنها بگوید و چرا او که خاستگاهی چنین دارد موسیقیدان شده است. با ذوق تمام از پدر بزرگش پزشکی می‌گوید که با هم ویولن می‌زدند و عکسی از آن زمان را نشانم می‌دهد که با پدر بزرگ مشغول نواختن اند و یک عکس دیگر در قاب که مربوط به جوانی بابابزرگ است. در یک گادر ساده، حدود ۱۳۰ سال به عقب برمی‌گردیم. نام پدر بزرگش، دکتر کاراکاشیان و مادر بزرگش دکتر آرشالوس بود. با دست‌خط خودش اسم‌ها را نوشت تا من غلط ننویسم.»

زبان سرخ فلسطین

امروز سرباز روح‌الله در صفحه خود با انتشار یک استوری سالروز شهادت نزار بنات را گرمی داشت. نزار بنات فعال فلسطینی بود که چند روز مانده به ترورش در صفحه فیس‌بوک خود کلیپی شش دقیقه‌ای درباره رسوایی واکنس‌های کرونا تاریخ گذشته و نقش تشکیلات در همدستی با رژیم سعودی در قتل مخالفان عربستانی منتشر کرد. فعال سیاسی مقتول در این ویدیو به نمونه‌های تاریخی از بی‌کفایتی و اهمال مسئولان تشکیلات خودگردان در قبال مردم اشاره کرد و اینکه آنها با آرمان فلسطین و حامیان آن تجارت کردند. ساعاتی پس از این افشاکاری، نیروهای تشکیلات خودگردان فلسطین او را ترور کردند. پس از کشته شدن این فعال فلسطینی، نظاهرات گسترده‌ای در کرانه باختری رخ داد و فلسطینی‌ها خواستار استعفا «محمود عباس» رئیس تشکیلات خودگردان و دولت رام‌الله به نخست‌وزیری «محمد اشتیه» شدند.

ماجرای یک خیانت بزرگ

در سال ۱۳۸۲، بعد از دستگیری مریم رجوی و ۱۶۰ تن از اعضای سازمان مجاهدین خلق در فرانسه توسط نیروهای امنیتی این کشور به ظن ارتباط با فعالیت‌های تروریستی، برخی از اعضای این سازمان به دستور مسعود رجوی دست به خودسوزی در مقابل سفارتخانه‌های فرانسه در نقاط مختلف جهان زدند. بسیاری از کاربران به این حرکت غیرانسانی منافقین در سالگرد چنین روزی واکنش نشان دادند. یکی از کاربران نوشت: «۲۱ سال پیش در چنین روزی این دختر جوان ۲۶ ساله، از سوی تشکیلات مجاهدین موظف شد تا در اعتراض به بازداشت دهفته‌های مریم در پاریس، اقدام به خودسوزی در برابر سفارت فرانسه در لندن نماید.» کاربر دیگری نوشت: «معمولاً برای مظلوم‌نمایی و در رأس اخبار رفتن و مرکز توجه شدن این کارو می‌کنن مثل خودزنی یا خودسوزی» و دیگری نیز نوشت: «مریم حتی یک بازداشت چند روزه در پاریس را هم تحمل نکرد و برای رهایی، ده‌ها نفر را به کام مرگ کشید و سپس از آزادی هم به جای یاد کردن از قربانیان، بی‌شرمانه از سختی دهفته بازداشت خود در سلول یاد کرد.»

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

سرپرست مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران:

احسان صالحی

سردبیر:

حسام‌الدین برومند

نقل قول

اعتبار عموپورنگ را خرج مسائل زودگذر نمی‌کنم

اصلاً نیازی به دیده شدن ندارم و نمی‌خواهم از خودم یک چهره قهرمان بسازم. بارها از من دعوت می‌شود که در برنامه‌های مختلف شرکت کنم اما من نمی‌خواهم اعتبار «عموپورنگ» را که در طول بیش از بیست سال و ذره‌ذره جمع کرده‌ام، خرج مسائل زودگذر کنم. با هیچ کس در این موضوع تعارف ندارم. این اعتبار را نه خرج کرده‌ام و نه از آن بهره تجاری برده‌ام. امیرمحمد (متقیان) هم در این موضوع با من همسو است؛ با اینکه بارها در این سال‌ها به او گفته‌ام که تو برای انتخاب فضای جدید کاری آزاد هستی و با توجه به آن چه یاد گرفته‌ای می‌توانی انتخاب کنی.

من انتخابم را کرده‌ام. «عموپورنگ» یک ویژگی تجاری نیست و من به خودم و هیچ کس دیگر اجازه نمی‌دهم که این اعتبار را در ذهن بچه‌های این سرزمین خراب کند. همیشه چه جلوی دوربین و چه پشت دوربین تلاش کرده‌ام که یک نام نیک از خودم در ذهن مردم ثبت کنم. خوشحالم که در یک مقطع طولانی تلاش من و جمع زیادی از همکارانم به بار نشست و شخصیت «عمو پورنگ» برای کودکان خاطرات شیرین ساخت.

گفت‌وگوی مهر با داریوش فرضیایی مجری بازیگر

درنگ

ادبیات در مرز رسانه و هنر

پاسخ به این پرسش که آیا ادبیات یکی از رسانه‌های جهان بشری بوده و هنوز هم این ویژگی‌ها را دارد، در عصر حاضر، محل نزاع میان اهل ادبیات و فلسفه و نقد و علوم اجتماعی و ارتباطی بوده است.

در گام اول می‌توانیم بر اساس آنچه معیار و ویژگی و تعریف رسانه بر می‌شماریم ادبیات را نیز در همان الگو و متر و معیار اندازه‌گیری کنیم و رسانه بودگی ادبیات را بسنجیم. رسانه‌ها واسطه اطلاع‌رسانی و آموزش و پر کردن اوقات فراغت و ابزار ایجاد ارتباط و از دستاوردهای فرهنگ بشری محسوب می‌شوند. می‌توانیم فهرستی از ویژگی‌های رسانه را ردیف کنیم و آنچه را رسانه است شناسایی کنیم. از منظری دیگر می‌توانیم نظریه‌های ارتباطی را به رسانه‌ها الصاق کنیم و خوانش‌های سیاسی و روانکاوانه و تاریخی و اسطوره‌ای از رسانه ارائه کنیم و ادبیات را نیز از همین پنجره نگاه کنیم و شباهت‌ها و تفاوت‌ها را قیاس کنیم.

از هر کدام از این روش‌ها که پیش برویم می‌توانیم میزان رسانه بودگی ادبیات را بسنجیم. اما آیا صرفاً ادبیات را یک مدیوم انگاشتن تخفیف و تنزل ادبیات نیست؟ آیا با این کار، ادبیات را در ورطه روزمرگی‌ها و مسائل فراموش شونده فرو نبرده‌ایم؟ (البته این را با ادبیات ژورنالیستی که اصطلاحی رایج است نباید خلط کرد. زیرا ژورنالیسم ادبی متضمن ویژگی‌هایی است که یک اثر ادبی و گاهی سینمایی را در نوعی از ژانر قرار می‌دهد که در روزگار ما بسیار تکرار شده است و به قصد روایت آنچه در زندگی روزمره می‌گذرد نوشته و تولید می‌شود.)

من به یک دلیل مهم که در دل خود دلایل زیادی را نهفته دارد، نمی‌توانم ادبیات را صرفاً یک رسانه و مدیوم بدانم. هر چند ویژگی‌های پرشماری از رسانه با متن ادبی می‌تواند شباهت‌های زیادی داشته باشد اما آنچه اثر ادبی را از نوع رسانه‌ای متمایز می‌کند روایت زیبایی شناسانه از جهان هستی است و این مسأله رسانه را کاملاً از ادبیات جدا می‌کند. روزنامه‌ها در آغاز کار و در دوران اوج خود در سیهر رسانه‌ای جهان که تا پایان هزاره دوم هم ادامه داشت، همیشه از خرمن ادبیات توشه برمی‌داشت و چه بسیار خبرنگاران و روزنامه‌نگارانی بودند که نویسندگان درجه یک تاریخ ادبیات هم هستند.

عکس نوشت

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰

نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵

پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی • نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸

صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵ امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰

چاپ: چاپخانه‌های همشهری

سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT

پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)

انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

یادداشت

عیدی که باید فرای مناسک باشد

چندسالی می‌شود که در کشور بنا بر این گذاشته شده که غیر از مناسبت‌های مذهبی و آیینی همچون محرم و صفر که برپایی عزرا و حزن آل‌الله است، به جشن و شادی مد نظر اهل بیت^(ع) نیز توجه شود و اینطور نباشد که دشمنان این گونه القا کنند که دین اسلام و مذهب شیعه دین و مذهب غم و عزاست و همیشه باید سیاهپوش و اندوهگین شد. از این رو سعی شده که به مناسبت‌های اعیاد و جشن‌های مذهبی بهای بیشتری داده شود و آن را به صورت تجمعات مردمی همراه با مراسم خاص برگزار کنند و در همین راستا دو سالی می‌شود که در تهران جشن ده کیلومتری غدیر برپا می‌شود و حد فاصل حدود ده کیلومتر از خیابان‌های دماوند، انقلاب و آزادی را شامل می‌شود که در این خصوص موب‌های پذیرایی، شهرسازی‌های کوچک برای کودکان، ایستگاه‌های صلواتی و جایگاه‌هایی برای اجرای موسیقی، مولودی و مسابقه و سخنرانی برقرار است و در دو سال گذشته استقبال از آن خوب بوده ولی خب ضعف‌هایی در مدل و نوع اجرای آن نیز دیده می‌شود که خب بخشی از آن به دلیل تازگی این شیوه برنامه است و بخش دیگری را شاید بتوان گفت علت اصلی‌اش درگیر بودن چند ارگان و در عین حال سپردن کامل اجرا به گروه‌های مردمی و به سبک جهادی‌وارانه و بعضی موازی کاری‌ها باعث برخی چالش‌های آن شده است. این نوع جشن و توجه ویژه به اعیاد اسلامی مخصوصاً عید غدیر بشدت مورد تأکید است و باید حتی از چندسال پیش چنین اتفاقاتی رخ می‌داد. اما نکته مهم در چنین جشن‌هایی صرف نگاه مناسکی به چنین اعیاد و مهم‌ترین عید یعنی غدیر این است که برپایی جشن و اهمیت دادن به آن نباید به یک روز و برگزار به سبک فقط پذیرایی با خوراکی و بازی و راهپیمایی باشد. چنین عید عظیمی باید در یک دهه که اتفاقاً دهه ولایت نیز هست تداوم داشته باشد و هر روز در یک نقطه و با یک سبک خاص و یا در جای جای شهر و کشور با مدل‌های مختلف و متعدد اجرا شود. و واقع از خطبه‌خوانی غدیر و تفسیر آن با شیوه‌های جذاب و به‌روز گرفته تا آکران فیلم‌ها و اجرای نمایش‌های

اصل برپایی جشن، کارناوال شادی و نورافشانی، موسیقی، بازی و توزیع خوراکی خوب است اما غافل شدن از خوراک روحی و عدم افتخار نسل جدید در این خصوص می‌تواند باعث شود چنین واقعه عظیم تاریخی در حد یک مناسک سطحی، شرطی و رفع تکلیف باقی بماند و خطر این‌گونه اجرا و ماندن در آن از عدم اجرای آن بیشتر شود. عید غدیر مهم‌ترین عید الهی انسانی است که اگر به شیوه درست در همه ابعاد قدر دانسته شود می‌تواند حق مطلب را ادا کند و در کنار هر سبک شادی و جشن خیابانی، یک برپایی غنی و قوی از محتوا و خوراک روحی نیز داشته باشد.

عکس نوشت

مرتبط و نیز توزیع بسته‌های فرهنگی و هنری خاص، ولایت شناسی و تفهیم و آگاهی بخشی درباره موضوع غدیر با سخنرانی‌ها و شیوه‌های اندیشه‌ورزی در میان آحاد مردم به تبیین این واقعه عظیم پرداخت. اصل برپایی جشن، کارناوال شادی و نورافشانی، موسیقی، بازی و توزیع خوراکی خوب است اما غافل شدن از خوراک روحی و عدم افتخار نسل جدید در این خصوص می‌تواند باعث شود چنین واقعه عظیم تاریخی در حد یک مناسک سطحی، شرطی و رفع تکلیف باقی بماند و خطر این‌گونه اجرا و ماندن در آن از عدم اجرای آن بیشتر شود. عید غدیر مهم‌ترین عید الهی انسانی است که اگر به شیوه درست در همه ابعاد قدر دانسته شود می‌تواند حق مطلب را ادا کند و در کنار هر سبک شادی و جشن خیابانی، یک برپایی غنی و قوی از محتوا و خوراک روحی نیز داشته باشد.

نویسندگان برجسته با نوشتن مطالب ژورنالیستی یک سرو کردن رسانه‌شان را بالاتر از دیگران قرار می‌دهند. به هر روی اگر رسانه‌ها با ادبیات در جاهایی اشتراک کارکرد دارند و مثلاً رسانه‌ها مثل هر اثر ادبی یک طرف ماجرا می‌ایستند و موضع می‌گیرند، اما تفاوت‌های هنری است که خط فاصل میان این دو را رقم می‌زند. ما در تاریخ هر آنچه از دوره‌های مختلف می‌دانیم و یا امروز هر آنچه از فرهنگ‌ها می‌شناسیم بر دوش بلند ادبیات ایستاده‌ایم. مردم هزاره سوم هم بیشترین اطلاعات را از یک منطقه و فرهنگ و زیست بوم از رسانه‌ها آموخته‌اند اما این کجا و آن کجا. ادبیات بی‌واسطه آینه مردم یک جامعه و فرهنگ است اما آیینگی رسانه کمی هم اعوجاج دارد و بنا به سیاست‌های حاکمان ممکن است این اعوجاج‌ها پررنگ و گاهی هم کم‌رنگ بشوند.

مراسم ازدواج دانشجویی دانشگاه محقق اردبیلی با حضور ۱۲۰ زوج در سالن شهید خودسایانی این دانشگاه برگزار شد.

عکس:

علی انوار ایستا

«ایران» را در صفحه‌های مجازی دنبال کنید